

**Søren Olesen:** Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard talte om historiens lære i forbindelse med de kriseforanstaltninger, som blev gennemført i 1950 og 1951. Nu kan man jo uddrage en forskellig lære, efter som man ønsker det, men vi fra vor side har nu udtaget den lære, at den daværende finansminister, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, gav patienten så megen medicin, at feberen steg i stedet for at falde. Det er følgerne af alle disse foranstaltninger, man dengang iværksatte, som vi nu slås med, og som vi selvfølgelig ikke er færdige med; der kommer jo bl. a. snart en dag, da den bundne opsparing skal indløses, og dette vil nok volde visse vanskeligheder. Det er naturligvis på den baggrund, vi drager den lære, at man ikke bør udstede flere anvisninger på en uvis fremtid.

Jeg blev en lille smule rystet ved den udtalelse, det ærede medlem hr. Poul Møller kom med, at nu kunne man absolut ikke undvære tekstilafgifterne, for de var i færd med at blive brugt. Jeg har i sin tid forstået det sådan, at det her ikke drejede sig om en skatteforanstaltning, men om en forbrugsbegrænsende foranstaltning, og at disse midler skulle afskrives på kontoen i nationalbanken eller hensættes til den tid, da sparebeviserne skal indløses. Efter det ærede medlem hr. Poul Møllers udtalelse ser det imidlertid ud, som om man i udvalget har været inde på, at nu gik disse midler ind i den almindelige finansplan, i statens samlede indtægter. Efter min opfattelse var dette imidlertid ikke meningen i sin tid, og derfor mener jeg, man må kunne skride til at ophæve tøjskatten når som helst, da det som sagt ikke drejer sig om en skat, men om en forbrugsbegrænsende foranstaltning, som jeg ikke tror det vil være muligt at opretholde, hvis folk får faldende indtægter.

Man taler om, at den såkaldte konservative finansplan har stået i Berlingske Tidende. Ja, jeg har set mange konservative planer i dette blad. Hvis planen havde været behandlet i udvalget og der var kommet et eller andet resultat, så havde det været en anden sag. Men det er jo det, der ikke er sket, og det er jo ikke så let at nøjes med de oplysninger, man har fået gennem bladene, når det er sådan — som

det også er blevet fremhævet fra anden side — at disse planer er undergået mange forandringer i den tid, der er gået, siden de blev ført frem for os.

**Finansministeren (Kampmann):** Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen takkede socialdemokratiet og udtalte, at vi havde været modige under forhandlingerne i foråret 1951. Jeg kan sige tak i lige måde til det ærede medlem, men ikke til hans parti. I øvrigt var det interessant at høre, at det ærede medlem dengang havde været tilhænger af omsætningsafgiften, men at hans partifæller ikke havde villet gå med til den ud fra den betragtning, at man ikke kunne betro socialdemokraterne, hvis de nogen sinde blev regering, en sådan indtægtskilde.

Det ærede medlem hr. Poul Møller var lidt inde på samme betragtning, at hvis der var for stort et overskud på statens regnskab, var det uheldigt. Hvad mener de ærede medlemmer egentlig med disse udtalelser? Dengang det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen var finansminister, bevægede overskuddet på statsregnskabet sig mellem 250 og 300 mill. kr.; der var et enkelt år, da det var lavere. Man kan diskutere, hvem der havde ansvaret for overskuddene på de ca. 250 mill. kr. I 1955-56 var overskuddet 600 mill. kr.; i indeværende år er overskuddet 400 mill. kr., og det bliver det forhåbentlig også næste år. Hvad mener egentlig det ærede medlem hr. Poul Møller med, at når man har en socialdemokratisk regering, udhules overskuddet, så bliver det væk? Hvem er det, der i øjeblikket forsøger at udhule overskuddet? Det er det ærede medlem hr. Poul Møller!

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen kom med en bemærkning om bunden opsparing, der ligesom skulle være et forsvar for, at man havde brugt den dengang, men ikke kunne bruge den nu, idet det dengang var en vanskelig og ekstraordinær situation. Det kan kun glæde mig, hvis det ærede medlem mener, at den nuværende situation ikke er vanskelig og ekstraordinær. Jeg er nu af den opfattelse, at den er ret vanskelig og i alt fald kan blive mere vanskelig. Derfor ser jeg helst en løsning — det skal blive min sidste bemærkning, hvis der ikke frem-